

Projekt

Rozporządzenie w sprawie minimalnych wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt w odniesieniu do utrzymywania kur niosek, kurcząt odchowywanych na nioski, stad rodzicielskich itp.¹

Zgodnie z § 9 ust. 4 i 6, § 11 ust. 2–3, § 13, § 19 ust. 1, § 20 ust. 1, § 25 ust. 2, § 27 ust. 3–5, art. 56 ust. 1 i art. 58 ust. 8 ustawy o dobrostanie zwierząt, zob. ujednoliconą ustawę nr 1597 z dnia 8 lipca 2021 r., określa się w drodze upoważnienia zgodnie z § 7 ust. 6 rozporządzenia nr 1721 z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie zadań i uprawnień duńskiego Urzędu ds. Weterynarii i Żywności:

Rozdział 1

Zakres stosowania

§ 1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do systemów produkcji zawierających 350 lub więcej kur niosek.

(2) Przepis par. 3 stosuje się również do chowu mniej niż 350 kur niosek oraz do młodych kur chowanych na kury nioski.

(3) Przepisy par. 4-27 stosuje się również do hodowli w gospodarstwie rolnym mniejszej niż 350 kur niosek, kurcząt, kur hodowlanych i młodych kur chowanych na kury nioski.

(4) W odniesieniu do hodowli 350 lub więcej kur niosek z numerem CHR przepisy rozporządzenia w sprawie wymogów w zakresie szkolenia dla hodowli trzody chlewnej, bydła mlecznego i kur niosek mają również zastosowanie do osoby odpowiedzialnej za gospodarstwo.

(5) Przepisy niniejszego rozporządzenia są minimalnymi, bezwzględnie obowiązującymi wymogami, chyba że bardziej rygorystyczne wymogi zostały określone w innych przepisach prawnych.

¹ Rozporządzenie zawiera przepisy transponujące części dyrektywy Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek, Dz.U. 1999 L 203, s. 53 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącej ochrony zwierząt hodowlanych, Dz.U. L 221, s. 23. Rozporządzenie zawiera pewne przepisy rozporządzenia Rady nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania, Dz.U. 2009 L 303, s. 1. Zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej rozporządzenie musi być bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Powielenie tych przepisów w ustawie ma zatem charakter wyłącznie praktyczny i nie ma wpływu na ich bezpośrednie stosowanie w Danii. Niniejsze rozporządzenie zawiera przepisy, których projekt został zgłoszony zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (tekst jednolity). Rozporządzenie nr 1752 z dnia 30 listopada 2020 r., zastępowane niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do kur niosek, kurcząt odchowywanych na nioski, stad rodzicielskich itp., zawiera przepisy, które zostały zgłoszone jako projekt zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (tekst jednolity).

Rozdział 2

Definicje

§ 2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się poniższe definicje:

- 1) Kury nioski oznaczają kury z gatunku Gallus gallus, które osiągnęły wiek składania jaj i które są chowane w celu produkcji jaj nieprzeznaczonych do wylęgu.
- 2) Młode kury oznaczają młode kury przeznaczone na kury hodowlane lub kury nioski, które nie zaczęły jeszcze składać jaj.
- 3) Kurczęta oznaczają zwierzęta z gatunku Gallus gallus do 72 godzin po wylęgu.
- 4) Kury hodowlane oznaczają kurczęta chowane celu produkcji jaj do wylęgu kurcząt przeznaczonych do produkcji kur niosek.
- 5) Gniazdo oznacza oddzielne pomieszczenie, w którym elementy podłogowe nie mogą zawierać siatki drucianej, mającej kontakt z kurami i służącej do wysiadywania przez pojedynczą kurę lub grupę kur (wspólne gniazda).
- 6) Ściółka oznacza luźny i kruchy materiał odpowiedni dla kur, aby zaspokoić ich behawioralną potrzebę dziobania, drapania i kąpieli piaskowych.
- 7) Obszar użytkowy oznacza obszar o szerokości co najmniej 30 cm, nachyleniu nie większym niż 14 % i wysokości wolnej co najmniej 45 cm. Gniazda nie są uwzględniane przy obliczaniu powierzchni obszaru użytkowego.
- 8) System klatkowy oznacza system nieprzeznaczony do dostępu dla osób, w którym kury nioski lub kury są trzymane w klatkach dowolnej wielkości, a nadzór i obchodzenie się ze zwierzętami itp. prowadzi się z zewnątrz.
- 9) Osoba odpowiedzialna za gospodarstwo oznacza osobę, która na co dzień odpowiada za opiekę nad zwierzętami.
- 10) Gospodarstwa rolne kur niosek oznaczają kury chowane do produkcji żywności lub do innych celów rolniczych.
- 11) Numer CHR oznacza unikalny numer rejestracyjny firmy przypisany w CHR.

Rozdział 3

Zakaz stosowania systemów klatkowych

§ 3. Zabrania się chowu kur niosek i kur niosek w jakimkolwiek systemie klatkowym.

Rozdział 4

Wspólne zasady dotyczące kurcząt, kur kurcząt, hodowców i kur niosek

Personel i nadzór

§ 4. Osoba odpowiedzialna za gospodarstwo zapewnia opiekę nad zwierzętami przez wystarczającą liczbę osób posiadających odpowiednie umiejętności i kwalifikacje zawodowe oraz odpowiednią wiedzę zawodową w celu zapewnienia dobrostanu zwierząt.

§ 5. Osoba odpowiedzialna za gospodarstwo zapewnia, by zwierzęta były kontrolowane co najmniej raz dziennie, zob. art. 9 ust. 1 ustawy o dobru zwierząt. Codzienny nadzór dotyczy również zwierząt utrzymywanych na zewnątrz.

(2) Należy zapewnić odpowiednie stałe lub ruchome oświetlenie o wystarczającej mocy, aby zwierzęta mogły być przez cały czas dokładnie kontrolowane.

Chore i ranne zwierzęta

§ 6. Wszystkie zwierzęta, które wydają się być chore lub ranne, muszą zostać poddane odpowiedniemu leczeniu lub natychmiast uśmiercone. Jeśli zwierzę nie wyzdrowieje wkrótce po leczeniu, to musi zostać natychmiast uśmiercone lub jak najszybciej należy skonsultować się z weterynarzem. W razie potrzeby chore lub ranne zwierzęta są izolowane w odpowiednim pomieszczeniu (w stosownych przypadkach).

Ewidencja

§ 7. Osoba odpowiedzialna za gospodarstwo dopilnowuje prowadzenia ewidencji wszystkich zabiegów medycznych oraz liczby martwych zwierząt wykrytych podczas każdej kontroli.

(2) Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, mają być rejestrowane w innym kontekście, taki zapis musi być również wystarczający, aby zapewnić zgodność z przepisami ust. 1.

(3) Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, jest przechowywana przez co najmniej trzy lata i udostępniana organowi nadzorcemu w trakcie kontroli lub na żądanie.

Projektowanie systemów produkcyjnych itp.

Budynki i wyposażenie

§ 8. Materiały użyte do budowy budynków, w których trzymane są zwierzęta, w szczególności materiały, z którymi zwierzęta mają kontakt, nie mogą być szkodliwe dla zwierząt i muszą być skutecznie czyszczone i dezynfekowane.

§ 9. Budynki i wyposażenie projektuje się i utrzymuje w taki sposób, aby nie było ostrych krawędzi ani występow, które mogłyby spowodować zranienie zwierząt.

§ 10. Cyrkulację powietrza, zawartość pyłu, temperaturę, wilgotność względna i stężenie gazów należy utrzymywać na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt.

§ 11. Zwierzęta trzymane w pomieszczeniach nie mogą przebywać w ciągłej ciemności ani być poddawane ekspozycji na sztuczne światło bez odpowiednich przerw. Jeżeli światło

naturalne jest niewystarczające do zaspokojenia potrzeb behawioralnych i fizjologicznych zwierząt, należy zapewnić odpowiednie sztuczne oświetlenie.

Urządzenia automatyczne i mechaniczne

§ 12. Wszystkie urządzenia zautomatyzowane lub mechaniczne mające wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt muszą być kontrolowane co najmniej raz dziennie. Wszelkie stwierdzone wady należy niezwłocznie naprawić, a jeśli nie jest to możliwe, należy podjąć odpowiednie środki w celu ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt do czasu usunięcia wady.

§ 13. W przypadku gdy zdrowie i dobrostan zwierząt zależy od mechanicznego systemu wentylacji, musi istnieć odpowiedni system rezerwowy zapewniający wystarczającą wentylację w celu zachowania zdrowia i dobrostanu zwierząt w przypadku awarii systemu. Musi istnieć również system alarmowy, który ostrzega przed awarią systemu. System alarmowy musi być regularnie testowany.

Zwierzęta trzymane na zewnątrz

§ 14. Zwierzęta trzymane na zewnątrz należy jak najlepiej chronić przed drapieżnikami i ryzykiem infekcji. Należy je również chronić przed warunkami atmosferycznymi i wiatrem zgodnie z ich potrzebami, zob. § 18 ust. 1 zdanie trzecie ustawy o dobrostanie zwierząt.

Pasza i woda oraz inne substancje

§ 15. Zwierzęta należy zaopatrzyć w pożywną paszę odpowiednią do ich wieku i gatunku, a ilość paszy musi być wystarczająca, aby utrzymać je w dobrym zdrowiu i zaspokoić ich potrzeby żywieniowe.

(2) Zwierzętom nie wolno podawać paszy ani płynów w sposób powodujący ich cierpienie lub obrażenia. Pasza i płyny nie mogą również zawierać substancji, które mogą powodować cierpienie lub zranienie zwierząt.

§ 16. Zwierzęta muszą mieć dostęp do odpowiedniej ilości wody o rozsądnej jakości lub powinny mieć możliwość zaspokojenia swojego zapotrzebowania na płyny w inny sposób.

§ 17. Urządzenia do karmienia i nawadniania projektuje się, wytwarza, instaluje i konserwuje w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko zanieczyszczenia paszy i wody oraz niekorzystnych skutków jakiegokolwiek konkurencji między zwierzętami.

§ 18. Zwierzętom nie wolno podawać substancji innych niż te podawane w dozwolonych celach terapeutycznych lub zapobiegawczych lub w dozwolonych celach zootechnicznych.

Zabijanie, w tym ubój, w gospodarstwie

§ 19. Osoba, która chce zabić drób, musi zapewnić, że drób zostanie zabity tak szybko i bezboleśnie, jak to możliwe. Uśmiercanie drobiu przez topienie jest niedozwolone, zob. art. 25 ust. 1 ustawy o dobru zwierząt.

(2) Uśmiercanie, w tym ubój, drobiu musi odbywać się metodami określonymi w ust. 3 i 4 oraz w sekcji 20.

(3) Ręczną lub mechaniczną dyslokację kręgów szyjnych przeprowadza się, gdy spełnione są następujące warunki:

- 1) metody nie stosuje się rutynowo i tylko wtedy, gdy nie są dostępne inne metody uśmiercania wymienione w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania.
- 2) Ręcznej dyslokacji kręgów szyjnych nie można przeprowadzać u drobiu o żywej wadze przekraczającej 3 kg, a jedna osoba zabija nie więcej niż 70 szt. drobiu dziennie.
- 3) Mechaniczną dyslokację kręgów szyjnych można przeprowadzać wyłącznie u drobiu o żywej wadze do pięciu kg.
- (4) Dekapitację można przeprowadzić, jeżeli zwierzę zostało wcześniej oszołomione metodą określoną w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania.

§ 20. Oprócz metod, o których mowa w art. 19 ust. 3 i 4, uśmiercanie, w tym ubój, może być przeprowadzane zgodnie z metodami określonymi w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009 w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania.

§ 21. Dzieci poniżej 15 roku życia nie mogą przeprowadzać ogłuszania i zabijania, w tym uboju.

Interwencje operacyjne i podobne interwencje

§ 22. Nie przeprowadza się przycinania dziobów, z zastrzeżeniem ust. 2.

(2) Przycinanie dzioba może w szczególnych przypadkach odbywać się u kurcząt w wieku poniżej 10 dni. Dopuszcza się przycięcie maksymalnie jednej trzeciej długości dzioba kurczaka mierzonej od najbardziej wysuniętej części nozdrzy do czubka dzioba.

(3) Przycinanie dziobów może przeprowadzać wyłącznie osoba, która odbyła szkolenie w tym zakresie.

(4) Osoba odpowiedzialna za gospodarstwo zapewnia, aby przycinanie dziobów odbywało się zgodnie z ust. 2 i 3 oraz aby przycinanie dzioba odbywało się w sposób należyty pod względem dobrostanu zwierząt.

§ 23. Amputacja palców, grzebienia i ostróg jest zabroniona.

(2) Jednakże amputacje w stadzie samców kurcząt można przeprowadzić w ciągu 72 godzin od wylęgu, jeśli w indywidualnym przypadku zostanie to uznane za konieczne dla dobrostanu zwierząt.

(3) Amputacje palca, o której mowa w ust. 2, przeprowadza się tylko do najdalszego stawu palca tylnego.

Urządzenia operacyjne, inhibitory płukania piór itp.

§ 24. Zabrania się stosowania wszelkiego rodzaju urządzeń zdalnie sterowanych lub automatycznie działających, które zakłada się zwierzęciu i które w momencie aktywacji rażą je prądem lub wywołują równie nieprzyjemne skutki.

§ 25. Zabrania się stosowania urządzeń powstrzymujących wydziobywanie piór, zakładanych kurom w celu ograniczenia ich pola widzenia („okulary”) lub zakładanych na gałki oczne kur w celu zmiany ich widzenia kolorów (kolorowe "soczewki kontaktowe”).

Metody hodowli

§ 26. Nie stosuje się naturalnych lub sztucznych metod hodowli lub hodowli, które powodują lub mogą powodować ból, uraz, cierpienie, niepokój, trwałe uszkodzenie lub znaczny dyskomfort u danych zwierząt.

(2) Jednakże (1) nie dotyczy to metod mogących powodować minimalne lub krótkoterminowe cierpienie lub rany, lub które mogą wymagać interwencji nie powodujących trwałej szkody, jeżeli metody te są dozwolone przez inne przepisy.

§ 27. Zwierzęta nie mogą być trzymane do celów hodowlanych, jeżeli nie można racjonalnie oczekiwać, na podstawie genotypu lub fenotypu zwierzęcia, że można to zrobić bez negatywnego wpływu na zdrowie lub dobrostan zwierzęcia.

Rozdział 5

Wymagania ogólne dotyczące systemów produkcji kur niosek

Projektowanie systemów produkcyjnych itp.

§ 28. Systemy produkcji jaj i instalacje techniczne muszą być w dobrym stanie, oraz być zaprojektowane w taki sposób, aby nie powodować zranień u kur.

(2) Systemy produkcyjne muszą być tak zaprojektowane, aby kury nie mogły uciec.

§ 29. Światła w budynkach i systemach produkcyjnych muszą mieć wystarczające natężenie do umożliwienia kurom wyraźnego widzenia siebie nawzajem i otoczenia oraz prowadzenia normalnego życia.

(2) Jeżeli stosuje się światło naturalne, otwory okienne powinny być rozmieszczone w taki sposób, aby zapewnić równomiernie oświetlenie pomieszczeń. Jeżeli światło naturalne nie jest wystarczające do spełnienia wymogów określonych w ust. 1, należy zapewnić dodatkowe sztuczne oświetlenie.

(3) Jeżeli stosuje się sztuczne oświetlenie, należy poszukiwać takiej samej ilości światła dla wszystkich kur.

§ 30. Po pierwszych dniach adaptacji kurom zapewnia się rytm dobowy obejmujący wystarczający i nieprzerwany okres zaciemnienia trwający około jednej trzeciej dnia.

(2) Gdy światło jest przyciemniane, należy zapewnić wystarczająco długi okres zmierzchu, aby umożliwić kurom umoszczenie się bez zakłóceń i obrażeń. Gdy światło jest włączone, musi istnieć okres stopniowego wzrostu natężenia światła.

§ 31. Temperatura w budynkach nie może znacząco przekraczać temperatury zewnętrznej w ciepłych okresach.

(2) Wentylacja nie może powodować przeciągów oddziałujących na kury.

§ 32. Hałas powinien być utrzymywany na jak najniższym poziomie i należy unikać ciągłego lub nagłego hałasu.

(2) Wentylatory, urządzenia do karmienia i inne maszyny projektuje się, instaluje, konserwuje i eksploatuje w taki sposób, aby zminimalizować hałas.

§ 33. W systemach produkcyjnych o różnych poziomach należy zapewnić urządzenia lub środki umożliwiające bezpośrednią i niezakłóconą kontrolę wszystkich poziomów oraz łatwe usuwanie kur.

Czyszczenie itp.

§ 34. Pomieszczenia, wyposażenie i przyrządy, z którymi stykają się kury, należy dokładnie czyścić i regularnie dezynfekować. Czyszczenie i dezynfekcja instalacji przeprowadza się co najmniej przy każdej wymianie kur w danej instalacji.

(2) Podczas chowu kur należy odpowiednio czyścić wszystkie powierzchnie i sprzęt.

(3) Odchody usuwa się tak często, jak to konieczne, a martwe kury usuwa się codziennie.

Rozdział 6

Przepisy szczegółowe dotyczące alternatywnych systemów produkcji kur niosek

Gęstość obsady itp.

§ 35. Gęstość obsady nie może przekraczać 9 kur na m² obszaru użytkowego. Kury muszą zawsze mieć swobodny dostęp do obszaru użytkowego.

(2) Jednakże w systemach produkcyjnych o różnych poziomach może istnieć maksymalnie 18 kur na m² powierzchni podłogi, do której mają dostęp.

Projektowanie systemu produkcyjnego

§ 36. Wymagane jest co najmniej jedno gniazdo na 7 kur.

(2) W przypadku stosowania wspólnych gniazd należy zapewnić co najmniej 1 m² powierzchni gniazda na 120 kur.

§ 37. Na co najmniej jednej trzeciej powierzchni podłogi musi znajdować się ściółka, a na jedną kurę musi przypadać co najmniej 250 cm² powierzchni ściółki.

§ 38. Obszar użytkowy musi być projektowany w taki sposób, aby zapewnić wystarczające wsparcie dla wszystkich pazurów skierowanych do przodu na każdej stopie.

§ 39. Dla każdej kury należy zapewnić co najmniej 15 cm grzędę bez ostrych krawędzi.

(2) Odległość pozioma między grzędami wynosi co najmniej 30 cm, a między grzędą a ścianą – co najmniej 20 cm.

(3) Grzędę powinny być podniesione powyżej poziomu podłogi i obszaru użytkowego oraz nie powinny znajdować się nad powierzchnią ściółki.

§ 40. W przypadku karmników do karmienia liniowego na jedną kurę musi przypadać co najmniej 10 cm przestrzeni karmnika.

(2) W przypadku okrągłych karmników na jedną kurę musi przypadać co najmniej 4 cm przestrzeni karmnika.

§ 41. W przypadku ciągłych poidel na jedną kurę musi przypadać co najmniej 2,5 cm przestrzeni poidła.

(2) W przypadku okrągłych poidel na jedną kurę musi przypadać co najmniej 1 cm przestrzeni poidła.

(3) W przypadku systemów nawadniania z poidłami smoczkowymi lub kubkami do pojenia, na 10 kur musi przypadać co najmniej jeden smoczek lub kubek.

(4) W przypadku punktów pojenia, które są podłączone do sieci, każda kura musi mieć dostęp do co najmniej 2 poidel lub poidel smoczkowych.

§ 42. Należy zapewnić system alarmowy zapewniający szybką interwencję w przypadku awarii instalacji technicznych, jeżeli awaria w instalacjach prowadziłaby do zagrożenia dla zdrowia i dobrostanu zwierząt.

§ 43. W systemach produkcji, w których kury mogą swobodnie przemieszczać się między różnymi poziomami, stosuje się również następujące zasady:

- 1) Nie mogą być więcej niż 3 poziomy.
- 2) Prześwit między poziomami wynosi co najmniej 45 cm.
- 3) Systemy picia i karmienia muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby wszystkie kury miały do nich równy dostęp.
- 4) Poziomy muszą być tak ułożone, aby odchody nie mogły opadać na niższe poziomy.

Dostęp do obszarów zewnętrznych

§ 44. W systemach produkcji, w których kury mają dostęp do obszarów zewnętrznych, stosuje się również następujące zasady:

- 1) Musi być kilka otworów wyjściowych rozłożonych równomiernie na całej długości budynku, zapewniając bezpośredni dostęp do obszaru zewnętrznego, a każdy otwór musi mieć co najmniej 50 cm wysokości i 50 cm szerokości.
- 2) Powinno być co najmniej 2 metry otworu na 1000 kur.
- 3) Obszar zewnętrzny dostosowuje się do gęstości obsady i charakteru gleby, aby zapobiec zanieczyszczeniu.
- 4) Na zewnątrz należy zapewnić schronienie przed pogodą i wiatrem oraz ochronę przed drapieżnikami oraz, w razie potrzeby, posiadać odpowiednie poidła.

Rozdział 7

Chów kur niosek w systemach klatkowych

§ 45. W okresie przejściowym, zob. sekcja 47 ust. 2, chów kur niosek w systemach klatkowych może odbywać się wyłącznie w systemach klatkowych zgodnych z przepisami par. 4–13 i par. 15–34.

(2) W przypadku chowu kur niosek w systemach klatkowych stosuje się również:

- 1) Klatki nie mogą mieć więcej niż 3 poziomy.
- 2) Kury muszą zawsze mieć swobodny dostęp do obszaru użytkowego klatki.
- 3) Między klatkami musi znajdować się jeden korytarz o szerokości co najmniej 90 cm, a pomiędzy poziomem korytarza a dnem klatek na niższych poziomach musi znajdować się co najmniej 35 cm.
- 4) Otwarcie klatek musi być zaprojektowane w taki sposób, aby umożliwić wyjęcie dorosłej kury bez szkody lub obrażeń.
- 5) Nie może być więcej niż 10 kur na klatkę.
- 6) W przypadku kur rasy lekkiej i średniej wynosi co najmniej 750 cm² powierzchni klatki na kurę, z czego co najmniej 600 cm² stanowi obszar użytkowy. W przypadku kur rasy ciężkiej powierzchnia klatki wynosi co najmniej 900 cm² na kurę, z czego co najmniej 720 cm² stanowi obszar użytkowy. W każdym przypadku całkowita powierzchnia klatki musi wynosić co najmniej 2 000 cm².
- 7) Wysokość klatki musi wynosić co najmniej 45 cm powyżej powierzchni użytkowej i w żadnym miejscu nie może być niższa niż 20 cm.
- 8) Kury mają dostęp do gniazda i ściółki w odpowiednich ilościach, aby zaspokoić potrzeby kur w zakresie dziobania, drapania i kąpieli paskowych. Jeśli kury nie mają stałego dostępu do obszaru ściółki, nie uwzględnia się go w obliczeniach powierzchni obszaru użytkowego.
- 9) Klatki muszą być wyposażone w odpowiednie urządzenia skracające pazury.
- 10) Dla każdej kury należy zapewnić co najmniej 15 cm grzędy bez ostrych krawędzi. Grzędy powinny być podniesione powyżej poziomu obszaru użytkowego i nie powinny znajdować się powyżej powierzchni ściółki.
- 11) Karmniki muszą mieć długość co najmniej 12 cm na kurę dla ras lekkich, 15 cm na kurę dla ras średnich i 18 cm na kurę dla ras ciężkich.
- 12) W przypadku stosowania systemów nawadniania z poidłami smoczkowymi lub kubkami, każda kura powinna mieć dostęp do co najmniej 3 smoczków lub kubków. Każde poidło smoczkowe lub kubek do picia nie może obsługiwać więcej niż 2 klatek. Jeśli stosowane są systemy nawadniania z poidłami, długość poidła powinna być taka sama, jak zalecana dla karmników.
- 13) Nie wolno używać ruchomych karmników ani poidła.
- 14) Należy zapewnić system alarmowy umożliwiający szybką interwencję w przypadku awarii instalacji technicznych.

Rozdział 8

Przepisy karne

§ 46. Kto narusza par. 3 i 4, par. 5 ust. 2, par. 6, § 7 ust. 1 i 3, par. 8-13, par. 14 zdanie pierwsze, par. 15-18, par. 19 ust. 2-4 lub par. 22-45, podlega karze grzywny lub pozbawienia wolności do 4 miesięcy.

(2) Przy wymiarze kary zgodnie z ust. 1 uznaje się ją za okoliczność obciążającą, jeżeli naruszenie zostało popełnione w związku z wykonywaniem zawodu, zob. art. 58 ust. 12 zdanie pierwsze ustawy o dobru zwierząt.

(3) Przedsiębiorstwa itp. (osoby prawne) mogą zostać pociągnięte do odpowiedzialności karnej zgodnie z przepisami rozdziału 5 duńskiego kodeksu karnego.

Rozdział 9

Wejście w życie i przepisy przejściowe

§ 47. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r.

(2) Do chowu kur niosek i młodych kur w systemach klatkowych, które zostały oddane do użytku przed dniem 1 lipca 2023 r., par. 3 nie ma zastosowania do dnia 1 lipca 2035 r.

(3) Do chowu kur niosek w systemach klatkowych, które zostały oddane do użytku przed dniem 1 lipca 2023 r., par. 45 stosuje się do dnia 1 lipca 2035 r.

(4) Do chowu młodych kur w systemach klatkowych, które zostały oddane do użytku przed dniem 1 lipca 2023 r., par. 4-27 stosuje się do dnia 1 lipca 2035 r.

(5) Do chowu kur niosek i młodych kur w systemach klatkowych, które zostały oddane do użytku przed dniem 1 lipca 2023 r. oraz w przypadku gdy budynki, w których znajdują się systemy klatkowe, są poddawane gruntownej przebudowie po dniu 1 lipca 2023 r., par. 3 ma zastosowanie od momentu przebudowy.

(6) Rozporządzenie nr 881 z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony kur niosek traci moc.